

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CULTURII ȘI CERCETĂRII
AL REPUBLICII MOLDOVA
ACADEMIA DE MUZICĂ, TEATRU ȘI ARTE PLASTICE
FACULTATEA ARTĂ MUZICALĂ
DEPARTAMENTUL INSTRUMENTE ORCHESTRALE

Vladimir Andrieș

DIFICULTĂȚI ORCHESTRALE
din repertoriul
Orchestrai simfonice a AMTAP.
Muzica Romantismului
austro-german

Crestomație

Chișinău, 2019

Redactor științific:

Victoria MELNIC, prof. univ., dr. în studiul artelor

Recenzenți:

Sergiu CÂRSTEA, conferențiar universitar, dr. în studiul artelor, prim-trompetist al Orchestrei simfonice a Operei Naționale din Timișoara

Alexandru URECHE, lector universitar, prim-violonist al Orchestrei simfonice a Filarmonicii Naționale *S. Lunchevici*

Lucrarea este recomandată spre publicare de Consiliul Științific al Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice (Proces-verbal nr. 3 din 18.04.2019).

CUPRINS

Adnotare	4
Preliminarii	5
Felix Mendelssohn Simfonia nr.2 <i>Lobgesang</i>	7
Flaut.....	10
Oboi.....	12
Clarinet.....	14
Fagot.....	16
Corn.....	19
Trompetă, Trombon, Tuba.....	20
Vioara 1	21
Vioara 2	26
Viola.....	32
Violoncel, Contrabas	35
Johannes Brahms <i>Cântecul Parcelor</i>	38
Flaut.....	40
Oboi.....	41
Clarinet.....	42
Fagot.....	43
Contrafagot	44
Corn.....	45
Timpani	45
Trompetă, Trombon, Tuba.....	46
Vioara	47
Viola.....	48
Violoncel.....	49
Contrabas.....	51
Anton Bruckner <i>Te Deum</i>	52
Flaut, Oboi.....	55
Clarinet, Fagot.....	56
Corn.....	57
Trombon, Tuba.....	58
Vioara 1.....	59
Vioara 2.....	61
Viola.....	62
Violoncel.....	63
Contrabas.....	64
Referințe bibliografice	66

Adnotare

Lucrarea metodică *Dificultăți orchestrale din repertoriul Orchestrei simfonice a Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice. Muzica Romantismului austro-german* este o crestomație la disciplina *Orchestra simfonică* destinată studenților și masteranzilor specialității *Instrumente orchestrale* cu scopul facilitării studiului partidelor instrumentale pentru o mai bună integrare în orchestră. În crestomație sunt incluse fragmente din câteva creații vocal-simfonice compuse de compozitori reprezentativi ai romantismului austro-german care au fost pentru prima dată interpretate la Chișinău anume de orchestra simfonică a AMTAP. Fiecare dintre ele este precedată de o scurtă notă cu informații despre compozitor și lucrarea respectivă.

Adnotation

The methodical work *Orchestral difficulties from the repertoire of the symphonic orchestra of the Academy of Music, Theater and Fine Arts. Music of Austrian-German Romanticism* is a chrestomathy aimed at the bachelor and master degree students majoring in *Orchestral Instruments*, compiled with the purpose of facilitating the study of orchestral parts for a better adaptation in a symphony orchestra. The chrestomathy includes fragments from several symphonic works by important composers of Austrian and German Romanticism that were first performed in Chisinau by the AMTFA symphony orchestra. Each one is preceded by a brief information note about the composer and the piece.

Preliminarii

Crestomația de față prezintă o culegere de dificultăți orchestrale pentru diferite instrumente selectate din repertoriul Orchestrei simfonice a Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice. În acest volum sunt incluse fragmente din creațiile vocal-simfonice ale unor cunoscuți compozitori romantici, reprezentanți ai școlii componistice austro-germane Felix Mendessohn-Bartholdy, Johannes Brahms și Anton Bruckner pentru prima dată interpretate la Chișinău anume de orchestra simfonică a AMTAP.

Stilul fiecărei epoci, a fiecărui compozitor ridică în fața interpreților rezolvarea anumitor probleme specifice. Astfel, creațiile romantice pun sarcina obținerii unei sonorități orchestrale pline, foarte bogate și variate. Este importantă alegerea unei digitații și a unor modalități de emiterie a sunetului potrivite pentru a scoate în evidență sonoritatea specifică a fiecărui grup orchestral. Se cere un efort suplimentar pentru obținerea unei sunări omogene, dar totodată variate a orchestrei și a tuturor grupurilor de instrumente, care ajută la redarea tensiunilor emoționale proprii muzicii romantice.

Interpretarea lucrărilor vocal-simfonice ridică în fața interpreților anumite probleme specifice și sarcini diferite de interpretarea muzicii pur instrumentale. Astfel devine foarte importantă comunicarea muzicală între orchestră, cor și soliști, fiecare având funcții caracteristice, însă toate fiind subordonate scopului comun – descifrarea și transmiterea mesajului artistic.

Studentii instrumentiști de obicei posedă o pregătire tehnică suficient de bună, dispun de un anumit potențial sonor și folosesc din plin aceste resurse în interpretarea solistică, însă nu întotdeauna pot să le valorifice cu același succes și în cadrul interpretării orchestrale. Aceasta se explică prin lipsa practicii orchestrale, a abilităților lecturii la prima vedere, a orientării rapide într-un text muzical necunoscut etc. În cadrul lecțiilor de orchestră sub îndrumarea pedagogului dirijor studenții și masteranzii își formează și își dezvoltă aptitudinile specifice cântatului în orchestră. Nivelul de complexitate al creațiilor studiate trebuie să fie accesibil pentru studenți, dar și să le ofere posibilități de a rezolva anumite sarcini tehnologice, de a-și perfecționa măiestria și totodată de a-și îmbogăți repertoriul și de a-și lărgi orizontul muzical.

Felix Mendelssohn Simfonia nr.2 *Lobegesang*

Felix Mendelssohn (1809-1847) a fost un ilustru reprezentant al romantismului timpuriu îmbinând cu succes activitatea de compozitor, dirijor și interpret. Spre deosebire de majoritatea colegilor săi compozitori a avut norocul să se nască într-o familie de intelectuali adevărați având și o situație materială foarte bună, tatăl său fiind un bancher de succes. Aceasta le-a permis părinților lui Mendelssohn să le ofere copiilor săi Felix și Fanny o educație generală și muzicală de cea mai înaltă calitate. Felix, considerat următorul cel mai renumit copil-minune după Mozart, a avut rara ocazie – la fel ca Haydn la curtea contelui Esterhazy – de a-și auzi încă fiind adolescent lucrările orchestrale interpretate în mod regulat de o orchestră privată pusă la dispoziția sa, fiind angajată de părinții săi pentru evenimentele sociale organizate cu diferite ocazii. Aceste circumstanțe și avantaje au contribuit la formarea unuia dintre cei mai importanți muzicieni din perioada romantică timpurie, în Germania și în întreaga Europă. F. Mendelssohn poate fi apreciat ca un adevărat fenomen muzical deoarece activitatea sa a îmbinat cu succes creația componistică, cariera dirijorală și realizările impunătoare în diverse domenii ale artei muzicale, el fiind cel care a redescoperit creația marelui de J.S. Bach¹, tot el fiind fondatorul Conservatorului din Leipzig – prima instituție de învățământ superior muzical din Germania.

Deși a trăit doar 38 de ani, F. Mendelssohn a lăsat o moștenire artistică foarte bogată. Creația sa componistică cuprinde numeroase lucrări în diferite genuri: opere, oratorii, simfonii, concerte, muzică de pian și multă muzică de cameră. Simfonia nr.2 *Lobegesang* (*Imn de laudă*) în B-dur op.52 a fost compusă de F. Mendelssohn în anul 1840 cu ocazia celei de-a 400-a aniversări a inventării tiparului de către Johannes Guttenberg. Premiera Simfoniei a avut loc pe 25 iunie 1840, la Thomaskirche din Leipzig, sub bagheta compozitorului. Această lucrare reflectă frământările și căutările spirituale ale autorului în domeniul religiei și credinței și constituie fără rezerve cel mai ambițios proiect simfonic al lui Mendelssohn care a mai semnat alte 14 simfonii timpurii (pentru orchestra de coarde) și 4 de maturitate (pentru orchestra simfonică).

¹ Stră-mătușa pe linie maternă a lui F. Mendelssohn, Sarah Levy, a fost eleva unuia dintre fiii lui J.S Bach – Wilhelm Friedemann, deținând și o bogată colecție de manuscrise bachiene. Sora ei, Bella Salomon, în anul 1823 i-a dăruit nepotului său Felix partitura Pasiunilor după Matei de J.S. Bach, partitură care va fi sonorizată în martie 1829 de tânărul muzician împreună cu orchestra și corul de la Berlin Singakademie. Prin acest gest Mendelssohn a readus creația marelui Cantor în atenția muzicienilor și melomanilor.

Dramaturgia lucrării, denumită de însăși compozitorul Simfonie-Cantată, este una asemănătoare celei din Simfonia nr.9 de Beethoven: primele trei părți orchestrale destul de tradiționale pentru un ciclu sonato-simfonic sunt urmate de un final compoziția căruia reprezintă o cantată pe texte biblice ce include mai multe părți.

I. *Allegro*

II. *Scherzo*

III. *Adagio religioso*

IV. *Cantata*

1. *Alles, was Odem hat (Allegro moderato, maestoso)*

2. *Saget es... Er zählen unsere Tränen (Recitativo — Allegro moderato)*

3. *Saget es, die ihr erlöset seid (Tempo moderato)*

4. *Ich harrete des Herrn (Andante)*

5. *Stricke des Todes... Wir riefen in der Finsternis (Allegro poco agitato — Recitativo)*

6. *Die Nacht ist vergangen (Allegro maestoso e molto vivace)*

7. *Nun danket alle Gott (Andante con moto)*

8. *Drum sing ich mit meinern Liede (Andante sostenuto assai)*

9. *Ihr Völker, bringet her dem Herrn (Allegro non troppo)*

Mendelssohn singur a selectat textele din diferite compartimente ale Vechiului și Noului Testament: Cartea Prorocului Isaia, Psalmii lui David, scrisorile apostolului Pavel către Corinteni și Romani. Ideea de bază a lucrării este expusă într-o formă metaforică prin cuvintele lui Martin Luther reproduse în epigraful de pe pagina de titlu a simfoniei: „Aș dori să văd toate artele, și în special muzica, în slujba celui care le-a creat și le-a oferit [oamenilor]”².

În Simfonia *Lobegesang* se utilizează principiul leit-tematismului. Tema fanfarelor din debutul simfoniei va fi reluată de mai multe ori pe parcursul p. I, la începutul compartimentului *Trio* din p. II, precum și în prima și în ultima secțiune din Cantata finală.

Partea I a simfoniei se deschide cu o Introducere în care este expus leitmotivul simfoniei: o temă solemnă intonată de tromboni și preluată imediat de restul orchestrei după principiul cântării responsoriale. Urmează un *Allegro* de sonată cu toate compartimentele tradiționale în care cele două teme – principala și secundara se îmbină în tratare cu leitmotivul expus de diferite instrumente și sunând în diferite tonalități. Tema introducerii –

² Citat preluat din: Музыка Австрии и Германии XIX века. Книга вторая. Под ред. Т. Цытович, М.Музыка, 1990, стр.61.

leitmotivul – este intens prelucrată și în Codă, formând un arc tematic cu Introducerea. P.I se finalizează cu sonoritățile triumfale ale leitmotivului îmbinat cu tema principală din *Allegro* urmate fără întrerupere de un scurt solo solitar și tragic intonat de clarinet care leagă părțile I și II. Acest solo formează un contrast puternic atât cu caracterul solemn al p. I cât și cu tema dansantă, expresivă, inspirată parcă dintr-o melodie populară a p. II *Allegretto*. În măsura de 6/8, acest vals amintește de *Cântecul gondolierului* din culegerea de *Cântece fără cuvinte*: aceeași tonalitate g-moll, același ritm legănat, intonații comune. Acest vals, într-un triplu metru rapid, amintește totodată și de viitorul Dvorak, prin utilizarea hemiolei înviorătoare. La începutul compartimentului median la instrumentele de suflat se fac auzite intonațiile leitmotivului care pe parcursul întregului Trio vor fi îmbinate cu fragmente din tema din *Allegretto* intonate de instrumentele cu coarde. Astfel se obține un dialog tematico-timbral care se finalizează odată cu începutul reprizei.

Partea a treia *Adagio religioso* este o arie melancolică cu sonorități expresive obținute grație unor armonii bazate pe ciocniri frecvente de disonanțe, creând o tensiune muzicală specială. Menționăm orchestrația transparentă și melodia simplă, dar rafinată care necesită o interpretare firească pentru a nu i se denatura caracterul. Această parte este una foarte tipică pentru Mendelssohn. Observăm anumite similitudini cu *Adagio* din Simfonia *Scotiană*, în special în tratarea orchestrei. Mișcarea se încheie senin, cu sonoritățile instrumentelor cu coarde.

În debutul Cantatei auzim intonațiile leitmotivului care formează o legătură minunată între părțile instrumentale care încep ciclul și discursul ce urmează în care orchestrei i se alătură corul și soliștii. Cantata conține nouă părți – coruri, recitative, arii care, la fel ca și părțile instrumentale se succed fără întrerupere fiind reunite prin procedeul *attacca*. Astfel se obține o compoziție monumentală care se finalizează cu o fugă impunătoare în coda căreia răsună leitmotivul expus exact ca la început de tromboni cărora le răspund ca un ecou vocile bărbătești din cor pentru ca apoi tema să fie preluată de întreaga orchestră și de tot corul în sonorități triumfale formând un arc tematic spre începutul lucrării și încheind cercul evenimentelor muzicale desfășurate pe parcursul ciclului.

Flaut

Maestoso con moto.

cres: *f* *f*

sfunis: *sf* *ff* *sf*

sf *ff* *sf* *sf*

sf

Soli 3

pp Solo.

Adagio Religioso

p Solo. *p* *sfunis:*

f *sf* *cres:* *p* *cres - cen - do.*

f *f* *sf* *p*

> cres: *pp* *f* *p* *cres - cen - do al*

funis: *sf* *p* *f* *sf* *dim:*

Andante con moto
Un poco più animato.

The musical score consists of four systems of two staves each, written in treble and bass clefs with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The first system begins with a section marked 'A' and includes the instruction 'need p Soli.' in the bass staff. The second system features a 'cres.' (crescendo) marking in the bass staff and a '3' (triple) marking in the bass staff. The third system includes a '1' (first ending) marking in the bass staff, a 'p' (piano) marking in the bass staff, and a 'cres.' (crescendo) marking in the bass staff. The fourth system concludes with a 'dim.' (diminuendo) marking in the bass staff. The music is characterized by flowing sixteenth-note passages and dynamic contrasts.

Oboi

Allegro

p sf sf

cres: p cres:

f ff sf

sf ff sf sf sf ff

sf sf sf

sf sf f

sf f sf f

Allegretto
un poco Agitato. (♩ = 80.)

1. Cello. *p Solo 1°*

cres: sf dim: p cres:

sf p A

dim: p cres: sf cres:

sf dim: p p cres cen

do. p

cres: Solo. sf p

1° Solo.

cres: sf

sf p sf

F

1

3

All^o Maestoso e Molto Vivace.

f sf sf

D

f sf sf

E

1

1

F

Clarinet

Allegro
p Solo
sf f sf
sf ff f

Animato.
cres: p cres:
f ff f sf
sf ff sf sf ff

Adagio religioso
cres p sf sf p
3 sf p sf p
3 cres: f sf 2 Cantabile
cres: f 1 pp

All? Maestoso e Molto Vivace
f sf sf
f sf
f sf
f sf
f sf

Andante con moto

p *Un poco più Animato.* *cres:* *f* *tr*

dim:

cres: *f*

B *f*

f *dim:*

p *cres:* *f*

The musical score is written for piano and violin. It begins with the tempo marking 'Andante con moto'. The piano part starts with a piano (*p*) dynamic and includes the instruction 'Un poco più Animato.' followed by a crescendo (*cres:*) and a fortissimo (*f*) dynamic. The violin part features a trill (*tr*) at the end of the first measure. The score is divided into three systems. The first system contains two systems of piano and violin staves. The second system contains two systems of piano and violin staves. The third system contains three systems of piano and violin staves, with a section marker 'B' at the beginning of the first system. Dynamic markings include piano (*p*), fortissimo (*f*), crescendo (*cres:*), and decrescendo (*dim:*). The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 3/4.

Fagot

Allegro.

cres - cen - - do. *sf f*

unis: *ff*

f f

unis: *f M sf sf*

All: un poco Agitato

p cres: sf dim: p p cres

B f cres:

p cres:

1mo Solo. sf p pizz:

6 1mo Solo. p Solo. cres:

sf sf p sf

Adagio Religioso.

p cres: sf

cres: p sf f sf p cres - - cen - - do

p < sf > p < sf > p

cres: *f* *sf* *p* *dim:* *pp*
Solo. cantabile.

All. Maestoso
e
Molto Vivace

f *ff* *f* *sf* *sf* *sf* *sf* *sf*

C 8 D E

Allegro non troppo

The musical score is written for piano and consists of five systems, each with two staves. The tempo is marked *Allegro non troppo*. The key signature has one flat, and the time signature is 2/4. The dynamics are marked as *f* (forte) and *sf* (sforzando). The notation includes eighth and sixteenth notes, rests, and slurs. The first system starts with a *f* dynamic in the bass staff. The second system has a *sf* dynamic in the bass staff. The third system has *sf* dynamics in both staves. The fourth system has a *sf* dynamic in the bass staff. The fifth system has a *f* dynamic in the bass staff.

Corn

In Eb. Andante.

First system of the Corn part, measures 1-16. The music is in 2/4 time and E-flat major. It features a melodic line with various dynamics: *p* *SOLO.*, *f*, *sf*, *dim:*, *p*, *pp*, and *sf*. Fingerings are indicated with '1'. There are two first endings marked '1'. Section markers 'A' and 'B' are present.

Second system of the Piano accompaniment, measures 1-16. It features a rhythmic accompaniment with dynamics *sf*, *f*, and *sf*. A first ending is marked '1'. The tempo changes to *Allegro di molto.* at measure 11.

Third system of the Piano accompaniment, measures 17-32. It continues the rhythmic accompaniment with dynamics *sf* and *f*. A first ending is marked '5'.

Fourth system of the Piano accompaniment, measures 33-48. It continues the rhythmic accompaniment with dynamics *f* and *ff*. A first ending is marked '1'.

Fifth system of the Piano accompaniment, measures 49-64. It continues the rhythmic accompaniment with dynamics *ff* and *più f*. A first ending is marked 'G'.

Sixth system of the Piano accompaniment, measures 65-80. It continues the rhythmic accompaniment with dynamics *ff* and *più f*.

Seventh system of the Piano accompaniment, measures 81-96. It concludes the piece with dynamics *ff* and *sf sf sf sf*. The system ends with a double bar line and repeat signs.

Trompeta

Allegro non troppo.

H *Allegro maestoso e molto vivace*

J **K**

Trombon

Maestoso con moto. SOLO.

1

5

f **sf**

A *Allegro.* **40** **B**

ff **f**

2 **f** **f**

Allegro non troppo SOLO.

f **f**

ff marcato **f**

Allegro maestoso e molto vivace.

f **f**

ff **f**

f **f**

A **2** **B** **8** **1** **1**

C **18**

Vioara 1

Allegro .

A

ff *p* *sf*

sf *p* *cres.*

sf *p* *f* *p*

f *p* *cres.* *cres.* *cen.* *do.*

f *sf* *p* *sf* *sf* *sf* *p*

cres. *cen.* *do.*

f *f*

f

ff

f

ob. *ff* *sf*

sf *f*

sf *più f*

sf *sf* *ff*

G

H

Adagio religioso

p *p* *cres.* *f*
sf *dim.* *pp* *sempre pp*
cres. *f*
dim. *pp*
cres. *f* *pp* *cres* *cen* *p*
do *al* *f*
sf *sf* *p* *f* *sf*
dim. *p* *pp* *D*
p
cres. *p* *2*
pp

Allegro di molto. $\text{♩} = 132.$

f *sf*

più f

D

E

mf

f

F

più f

G

ff

N.º 7. Allegro maestoso e molto vivace.

ff

A

Musical score for the first system, consisting of five staves. The music is in treble clef with a key signature of one sharp (F#). It features a complex melodic line with many accidentals and a rhythmic accompaniment. Dynamics include *f*, *f p*, and *cres.* A section marker **B** is placed above the fourth staff. The system concludes with a fermata and a dynamic marking of *f*.

Un poco più animato. $\text{♩} = 108$.

Musical score for the second system, consisting of 13 staves. It begins with a section marker **A** and a dynamic marking of *p*. The music is highly rhythmic and melodic, with frequent slurs and ties. Dynamics range from *p* to *sf*. Section markers **A** and **B** are present. The system ends with a change in key signature to one flat (F) and a time signature of 2/4, with a dynamic marking of *pp*.

Allegro non troppo

f *E*

sf *più f*

sf *sf* *più f* *ff* *G*

sf *sf*

H *Maestoso come Iº*

ff *ritard. f sempre ff*

G

f

sempre f

sf

H

ff

Adagio religioso

B

p

f

f

dim.

pp

sempre pp

f

cres.

f

dim.

pp

cres.

f

dim.

pp

p

cres.

cres. - - cen - -

f

al

f

p

f

più f

dim.

C

Allegro di molto.

sf *f* *più f* *f* *più f* *mf* *più f* *più f* *cres.* *ff* *più f* *più f* *più f*

Nº 7. Allegro maestoso e molto vivace .

The musical score is written in G major (one sharp) and 3/8 time. It consists of two systems of three staves each. The first system contains six staves of music, starting with a fortissimo (*ff*) dynamic marking. A section marker 'A' is placed above the end of the sixth staff. The second system contains three staves of music, with dynamic markings *fp*, *cres.*, *f*, and *ff* across the staves. A section marker 'C' is placed above the end of the third staff.

Allegro non troppo

The musical score is written in E-flat major (two flats) and common time. It consists of 12 staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two flats, and a common time signature. The tempo is marked 'Allegro non troppo'. The first staff has a dynamic marking of *f* and a chord symbol 'E' above it. The second staff has a dynamic marking of *sf*. The third staff has a dynamic marking of *viù f*. The fourth staff has a dynamic marking of *sf*. The fifth staff has a dynamic marking of *sf* and a chord symbol 'F' above it. The sixth staff has a dynamic marking of *sf*. The seventh staff has a dynamic marking of *pù f*. The eighth staff has dynamic markings of *ff* and *f*, and a chord symbol 'G' above it. The ninth staff has dynamic markings of *sf* and *sf*. The tenth staff has dynamic markings of *sf* and *sf*. The eleventh staff has dynamic markings of *sf* and *sf*. The twelfth staff begins with a new tempo marking 'Maestoso come Iº' and a dynamic marking of *ff*. It features a 4-measure rest followed by a dynamic marking of *sf* and a final dynamic marking of *ff*. The piece concludes with a double bar line.

Un poco piu animato.

A Viol.

p *cres.* *f* *dim.* *p* *cres.* *f* *dim.* *p* *cres.* *f* *dimin.* *p* *cres.* *f* *dim.* *f* *p* *dim.* *pp*

A **B** **I**

The score is for a violin part in G major, 2/4 time. It consists of 12 staves. The first staff is marked 'A Viol.' and begins with a piano (*p*) dynamic. The music features intricate sixteenth-note patterns and slurs. Dynamics include *p*, *cres.*, *f*, *dim.*, and *pp*. Section markers **A**, **B**, and **I** are placed above the staves. The piece concludes with a double bar line and a change to 9/4 time signature.

Viola

Allegro.

Musical score for Viola, Allegro section. The score consists of four staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature. It features a melodic line with dynamic markings *f* and *sf*, and includes triplet markings. The second staff continues the melodic line with *f* and *sf* dynamics. The third staff has a bass clef and includes dynamic markings *f*, *sf*, *piu f*, and *ff*, along with triplet markings. The fourth staff continues the bass line with *sf* dynamics.

Adagio religioso

Musical score for Viola, Adagio religioso section. The score consists of six staves. The first staff has a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. It begins with a *ff* dynamic and includes markings for *pp*, *cres*, and *dim*. The second staff continues with *f* and *pp* dynamics. The third staff features *cres*, *f*, and *pp* dynamics. The fourth staff has a common time signature and includes *p* and *cres..* dynamics. The fifth staff includes the marking *.....cen.....do.....al* and *f* dynamics. The sixth staff concludes with *f*, *piu f*, *dim:*, *p*, and *pizz.* dynamics.

Allegro di molto.

Musical score for Viola, Allegro di molto section. The score consists of four staves. The first staff has a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature. It begins with a *f* dynamic and includes *sf* markings. The second staff continues the melodic line. The third staff features a bass clef and includes *piu f* dynamics. The fourth staff concludes with a *D* time signature and *piu f* dynamics.

Allegro moderato.

1

pp

p

cres.

p

A

f

p

sf

cres.

sf

sf

sf

B

p

cres.

sf

sf

sf

sf

f

dim.

p

un poco ritard.

C

pizz.

Nº 7. Allegro maestoso e molto vivace.

ff

A

B

Violoncel și contrabas

Allegro.

The score consists of several systems of staves. The first system includes four staves with dynamics *ff*, *f*, *f*, and *ff sf sf dim.*. The second system has two staves with dynamics *f* and *f*, and a lower section with *sempre f* and *sf sf*. The third system features a grand staff with dynamics *f* and *p*. The fourth system includes a grand staff with dynamics *f* and *p*, and a single staff with *cres.*, *f*, and *f*. The fifth system has a grand staff with dynamics *sf*, *sf più f*, *sf sf ff*, and *ff*. The sixth system includes a single staff with dynamics *sf sf* and the word *diminu-*. The seventh system has a single staff with dynamics *en do al p*, *diminuendo.*, *pp*, and *pizz.*. The word *Cello.* is written above the sixth system.

ff *f* *f* *ff sf sf dim.*

Allegro.

f *f*

sempre f sf sf

f *p*

f *p*

cres. *f* *f* *Cello.*

sf sf più f sf sf ff ff

sf sf *diminu-*

en do al p diminuendo. pp pizz.

Adagio religioso.

Musical score for Adagio religioso. The score is in 2/4 time and D major. It features three systems of staves. The first system includes Cello (Cello.), Basses (Bassi.), and Piano. The second system includes Basses (Bassi.) and Piano. The third system includes Cello (Cello.), Basses (Bassi.), and Piano. The score includes various dynamics such as *f*, *p*, *pp*, *dim.*, *cres.*, *arco.*, and *pizz.*. There are also performance markings like *arco.* and *pizz.* for the strings. The piece concludes with the word "al" at the end of the third system.

N° 4. a Tempo moderato.

Musical score for N° 4. a Tempo moderato. The score is in 3/4 time and D major. It features four systems of staves, all for Piano. The first system includes performance markings like *arco.*, *pp*, and *sempre p*. The second system includes *pizz.*. The third system includes *pizz.* and *f*. The fourth system includes *arco.*, *p*, and *f*. The score includes various dynamics such as *pp*, *p*, *f*, and *sempre p*. There are also performance markings like *arco.* and *pizz.*.

Un poco più animato.

A Celli.

Bassi.

p *cres.* *f* *dim.*

p *cres.* *f* *dim.*

p *cres.* *f* *dim.*

p *cres.* *cres.* *f*

B

no. 9. Andante sostenuto assai.

Cello 1°

Cello 2°

Bassi.

p *p* *p* *p*

p *p* *p* *p*

p *p* *p* *p*

cres. *p* *sf* *p* *cres.*

cres. *p* *sf* *p* *cres.*

cres. *p* *p* *p* *cres.*

A

Johannes Brahms Cântecul Parcelor (*Gesang der Prazen*)

Johannes Brahms (1833-1897) este unul din reprezentanții cei mai de seamă ai romantismului muzical austro-german. Cariera sa a îmbinat cu succes activitatea de compozitor cu cea de pianist și dirijor. Deși s-a născut în nordul Germaniei, la Hamburg, o bună parte a vieții și-a petrecut-o la Viena, repetând într-o anumită măsură experiența lui Beethoven (născut și el în Germania, la Bonn și trăind ulterior la Viena), Brahms este perceput ca moștenitorul direct și continuator al tradițiilor simfonismului beethovenian. Compozitorul a abordat practic toate genurile muzicale cu excepția operei, lăsând în fiecare dintre ele adevărate capodopere. Moștenirea sa artistică muzică simfonică (patru simfonii, două serenade, două uverturi, două concerte pentru pian, unul pentru vioară și unul pentru vioară și violoncel și orchestră), de cameră (vocală (circa 200 de lieduri) și instrumentală: trei cvartete de coarde, două cvintete de coarde, două sextete de, un cvintet de clarinet, un trio de clarinet, un trio de corn, un cvintet de pian, trei cvartete de pian, patru trio-uri de pian și mai multe sonate pentru vioară, clarinet (sau violă), violoncel); muzică pentru pian (piese, dansuri, variațiuni, balade, rapsodii, sonate) și pentru orgă; lucrări vocal-simfonice (*Requiem german*, *Alto Rhapsody*, cantata *Rinaldo*, *Cântecul destinului*, *Triumphlied*, *Nänie*, *Cântecul parcelor*).

După opulența muzicii multora dintre compozitorii romantici Brahms readuce sensul clasic de formă și ordine în lucrările sale. Astfel, mulți admiratori (deși nu neapărat și Brahms însuși) l-au perceput ca pe un restaurator al formelor tradiționale și al "muzicii pure", spre deosebire de predilecțiile spre muzica cu program a reprezentanților Noii școli germane³.

Gesang der Prazen (*Cântecul parcelor*⁴, op.89) a fost compus în anul 1882 și reprezintă ultima lucrare vocal-simfonică a compozitorului. Textul a fost preluat din actul IV al dramei lui Goethe *Iphygenia în Taurida*. Lucrarea se apropie mai mult de teza pesimist-romantică a unei creații compuse cu cincisprezece ani în urmă – *Cântecul destinului* (op.54). Dramatica suferință a umanității este de data aceasta redată în comparație cu lumea fericită a zeilor,

³ Termen introdus în anul 1859 de criticul muzical Franz Brendel pentru a descrie anumite tendințe din muzica germană de la acea vreme. Paradoxal, însă, este faptul că principalii reprezentanți ai acestui grup în opinia lui Brendel sunt Liszt și Berlioz – unul născut în Ungaria și celălalt în Franța, ambii însă fiind promotori ai programatismului muzical.

⁴Parcele în mitologia romană sunt cele trei zeițe care controlau destinul oamenilor, din momentul nașterii și până la moarte. Ele sunt de obicei reprezentate torcând fila vieții omenești, fiind simbolul evoluției universului, a schimbării necesare care controlează ritmurile vieții și impune existența și inevitabilitatea morții. Prima dintre cele trei surori – Nona, toarce fila sortii, a doua – Decima – o înfășoară pe ax distribuind destinul, iar Morta taie ața marcând sfârșitul existenței pământești.

idee frecvent urmărită în miturile antice și reluată de avânturile umanitariste ale artei renașterii.

Concepută pentru cor mixt (divizat în șase partide) și orchestră, muzica urmărește textul lui Goethe, detașându-se ca expresie de acesta doar către sfârșit (în penultima strofă, în care poetul fixase un dramatic moment de reliefare a lașității și a cruzimii zeilor față de pământenii cărora le-au predestinat nefericirea). Însă dacă drama lui Goethe este o poveste despre blestemul neamului lui Tantalus, atunci Brahms o proiectează asupra întregii omeniri. Prin caracterul muzicii, lucrarea se apropie de partea II (*Dies Irae*) din *Requiemul German*, însă dacă Dumnezeu creștin (în *Requiem*) este milostiv, zeii păgâni (din *Cântecul parcelor*) nu lasă nici o speranță pentru iertare: *Păcatul strămoșului va cădea pe capetele copiilor și nepoților*. Zeii sunt liberi să ridice și să răstoarne, iar omul nu trebuie să uite că el este doar "iarbă" în calea lor.

Compoziția acestei lucrări este una monopartită cu o dramaturgie parcursivă care urmează fidel toate turnurile textului poetic.

Pentru a mări efectul de intensificare a culorilor, Brahms amplifică vocile inferioare, dublând bașii și altistele din cor, iar în orchestră adăugând alămurile joase (trei trombe și o tubă). Ideea principală este concentrată în subiectul prologului (d-moll). Forța sumbră nemiloasă a destinului este accentuată de figura ritmică ușor recognoscibilă a timpanior (aceeași ca și în Simfonia nr. 5 de Beethoven). Sonoritatea introducerii (*tutti* orchestral) se revarsă cu toată puterea unui torent asupra ascultătorilor, creând impresia de ostilitate și groază. Din materialul muzical al prologului apare o temă încordată și tensionată, al cărei mister sinistru este amplificat din nou de *tremolo* la *timpani* (măs. 23).

Cu totul altfel este zugrăvită Lumina eternă a existenței zeilor. Și cu cât mai luminoasă, și mai senină sună "muzica zeilor" (măs. 71-83), cu atât mai întunecat și mai haotic sună tema principală (măs. 84-89). Și doar în repriză (măs.100), asemenea ultimilor rafale ale uraganului cândva devastator, tema se calmează. Muzica ultimei strofe pare să aducă o oarecare iluminare, însă această impresie este una înșelătoare. Cu toate atributele cântecului de rugăciune (coralul din măs. 116), sentimentul de împăcare așa și nu apare. Detașat, pasionat zeii și-au întors fețele. Acest lucru este mai rău decât Judecata de Apoi (*Dies Irae* din *Requiem*), deoarece acolo după furie totuși vine iertarea, pe când aici nu ne mai așteaptă nimic. Coda *So sangen die Parzen* (*Așa cântat-au parcele*, măs.162) sună ca o reminiscența a prologului modificată ritmic, lăsându-ne cu impresia de inevitabil.

Flaut

Maestoso.

The musical score is written for a single flute part in a 2/2 time signature with one flat in the key signature. It begins with a *Maestoso* tempo marking. The first staff starts with a *ff* dynamic and includes an accent (*>*) and a slur. The second staff continues with *ff* and *pesante* markings. The third staff features a *dim.* marking and a triplet of eighth notes. The fourth staff has a *ff* dynamic and a slur. The fifth staff includes a *f* dynamic and a slur. The sixth staff has a *ff* dynamic and a slur. The seventh staff features a *f* dynamic and a slur. The eighth staff includes a *ff* dynamic and a slur. The ninth staff has a *pp* dynamic and a slur. The tenth staff features a *pp* dynamic and a slur. Section markers A, B, C, and D are placed above the staves. The score concludes with a final measure marked with a 4.

Oboi

Maestoso.

sf < > *sf* *pesante*

f < > *ff* *dim.*

6 A B *ff* *ff*

f *ff*

Maestoso

E *ff*

ff

F *fmp* *mp* < > *p dim.*

Clarinet in B

Maestoso.

The score consists of several systems of musical notation. The first system includes a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature (C). It begins with a *ff* dynamic and includes a triplet of eighth notes marked *pesante*. The second system continues with a *f* dynamic and a *dim.* marking. The third system features a bass clef and includes performance instructions **6 A 10** and **11**, with dynamics *p*, *f*, and *p*. The fourth system returns to a treble clef with *ff* dynamics. The fifth system is marked **B** and includes dynamics *f*, *ff*, and *f*. The sixth system is marked **C** and includes a *ff* dynamic. The seventh system includes dynamics *ff*, *f*, and *f*. The eighth system is marked **E** and includes a *ff* dynamic. The ninth system is marked **F** and includes dynamics *fmp*, *mp*, *p*, and *dim.*

Fagot

Maestoso

The musical score for Bassoon (Fagot) consists of six systems of music. The first system begins with the tempo marking 'Maestoso' and includes dynamic markings of *f* and *ff*. It features a triplet of eighth notes and is marked with a 'B'. The second system continues with *f* and *ff* dynamics, marked with a 'C'. The third system includes *f* and *ff* dynamics, marked with a 'D', and features a *pp* dynamic marking. The fourth system includes *p* and *dim.* dynamic markings. The fifth system includes *f* and *ff* dynamics, marked with an 'E', and features a *molto marcato* tempo marking. The sixth system includes *ff* and *mp* dynamic markings, marked with an 'F'. The score includes various articulations such as accents, slurs, and breath marks, as well as dynamic hairpins.

Contrafagot

The musical score for Contrabassoon consists of six systems of notation. The first system begins with a dynamic marking of *ff*. The second system contains a measure marked with a 'C' and a dynamic of *ff*. The third system features a measure marked with a 'D' and dynamics of *p* and *pp*. The fourth system is marked 'Maestoso' and begins with a dynamic of *f*. The fifth system contains a measure marked with an 'E' and a dynamic of *ff*, followed by a section marked 'molto marcato'. The sixth system concludes with a measure marked with an 'F' and a dynamic of *ff*. The score includes various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings.

Corn in D

Maestoso.

ff *pesante* *f* *ff* *dim.* *p* *dim.* *pp* *f* *p* *1* *A* *3*

Maestoso.

ff *pesante* *f* *ff* *dim.* *p* *dim.* *pp* *f* *p* *f* *1* *A* *6* *B* *2* *mf*

Timpani in D

Maestoso.

ff *tr* *tr* *tr* *3* *3* *2* *tr* *p* *ff* *6* *A* *1* *tr* *tr*¹ *tr*² *tr*³ *tr*⁴ *tr* *f* *p* *tr*⁵ *tr*⁶ *tr* *tr* *tr* *tr* *2* *tr* *ff*

Trombon alto

Maestoso.

The musical score for Trombon alto consists of four staves. The first staff begins with a dynamic marking of *ff* and a tempo marking of **Maestoso.** The second staff includes dynamics *f*, *p*, and *dim.*, with a first ending bracket labeled '1' and a second ending bracket labeled '6'. The third staff features a violin part labeled 'Viol.' with dynamics *f* and *ff*, and includes rehearsal marks 'A 13', '44', and '15'. The fourth staff includes rehearsal marks 'B', '2', '7', and 'C 1', with dynamics *f* and *ff*. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is common time (C).

Trombon bas

Maestoso.

The musical score for Trombon bas consists of two staves. The first staff begins with a dynamic marking of *f* and a tempo marking of **Maestoso.** The second staff includes a dynamic marking of *pp* and rehearsal marks '9' and '3'. The key signature has two sharps (F# and C#) and the time signature is common time (C).

Tuba

Maestoso.

The musical score for Tuba consists of three staves. The first staff begins with a dynamic marking of *ff* and a tempo marking of **Maestoso.** The second staff includes a dynamic marking of *p* and a tempo marking of **Maestoso.** The third staff includes a dynamic marking of *f* and a tempo marking of **Maestoso.** The key signature has one sharp (F#) and the time signature is common time (C).

Vioara 1

Maestoso.

ff *ff* *f* *ff* *sf* *sf* *sf* *sf* *ff* *p* *dim.* *pp*

B **C** **D**

Maestoso.

ff *f* *f* *ff* *mp* *dot.* *dim.* *pp* *pp*

F *Sopran.* *pizz.* *arco*

Maestoso.

con sordini

pp *sempre ma marc.* *dim.*

Viola

Maestoso.

ff *sf* *pesante*

f *ff* *dim.* *p* *dim.*

A

mp *f* *p*

B

ff *ff*

f *ff*

C

f *f* *f* *f* *ff*

f *f* *f* *f* *ff*

D

p *pp* *pdol.*

dim. *pp* *f*

Maestoso

ff *f* *f*

ff *mp*

dol.

Maestoso
con sordini

pp *sempre ma marc.* *dim.*

Violoncel

Maestoso

ff **C** *ff* *ff* *ff*

Maestoso molto marcato

ff **F** *mp* *dol.* *dim.*

Contrabass

Maestoso

The musical score consists of ten staves of music. The first staff begins with a **Maestoso** tempo marking and a **ff** dynamic. Section **B** is marked above the first staff. The second staff continues with **ff** and **f** dynamics. The third staff features a **ff** dynamic. Section **C** is marked above the fourth staff, which begins with **ff**. The fifth staff continues with **ff** dynamics. The sixth staff begins with **ff** and includes a triplet of eighth notes. Section **D** is marked above the seventh staff, which starts with **ff** and transitions to **p**, **pp**, and **p** dynamics. The eighth staff includes **pp dim.** and **f** dynamics. The ninth staff begins with **f**. The tenth staff concludes the piece with a **f** dynamic.

Anton Bruckner *Te Deum*

Anton Bruckner (1824- 1896) a fost un compozitor, profesor și organist austriac, cunoscut mai ales pentru simfoniile, misele și motetele sale. Datorită limbajului armonic bogat, polifoniei complexe și duratei considerabile creațiile sale sunt adesea apreciate ca simboluri ale stadiului final al romantismului austro-german. Prima lucrare semnificativă a fost scrisă de Bruckner când acesta avea aproape patruzeci de ani, iar faima i-a venit foarte târziu, când compozitorul împlinise deja șaiszeci de ani, după ce în 1884 A.Nikish a interpretat cu mare succes la Leipzig Simfonia nr.7.

Ideea de bază a creației lui Bruckner – tendința spre lumină, armonia cu Universul și unitatea cu Dumnezeu se realizează într-o formă diferită în fiecare dintre lucrările sale. Majoritatea edițiilor informative notează că Bruckner a semnat 9 simfonii, prima, în do minor, datând din anul 1866, iar ultima – simfonia nr. 9 în re minor (rămasă neterminată) fiind compusă în anii 1887-96. Conform altor surse numărul acestora se ridică la 11, în listă fiind incluse și două simfonii timpurii – simfonia "de studiu" în fa minor compusă în anul 1863 și simfonia în re minor, cunoscută sub numărul 0, scrisă în 1869. Muzicologii austrieci R. Haas și L. Nowak, comparând și confruntând diferitele redacții ale simfoniilor bruckneriene, au emis ipoteza că de fapt el este autorul a 18 simfonii scrise pe parcursul a 30 de ani, într-atât de mult se deosebesc aceste redacții⁵. Cu excepția Simfoniei nr. 4 (*Romantică*), nici una dintre simfoniile lui Bruckner nu are o denumire dată de compozitor.

Există opinia că Bruckner a fost un orchestrator slab, opinie care a justificat numeroasele demersuri de re-orchestrare a simfoniilor sale, însă în ultimul timp majoritatea dirijorilor interpretează doar versiunile originale ale partiturilor bruckneriene.

Principala parte a moștenirii artistice compozitorului o constituie muzica simfonică, însă un loc important în creația sa ocupă și muzica bisericească.

Bruckner a fost un om profund credincios, educat într-o familie religioasă și devotat bisericii. Pe parcursul vieții el a slujit în calitate de organist⁶ în diferite biserici și a compus numeroase opere sacre: *Requiem*

⁵ Majoritatea simfoniilor lui Bruckner (cu excepția nr.6 și nr.7) există în cel puțin două redacții făcute de singur autorul.

⁶ În anul 1886 Bruckner a avut onoarea de a participa în calitate de organist în slujba funerară a lui F. Liszt.

(1849), *Magnificat* (1852), *Te Deum* (1884), cinci culegeri de psalmi, o cantată festivă, aproximativ patruzeci de motete și cel puțin șapte mise.

Primele schițe ale *Te Deum*-ului datează din luna mai a anului 1881, după finalizarea Simfoniei nr.6, însă la scurt timp după asta compozitorul a abandonat ideea pentru a începe următoarea lucrare care urma să devină cea mai populară dintre creațiile sale – Simfonia nr.7 *Romantică*. Bruckner a terminat simfonia la începutul lunii septembrie 1883, iar trei săptămâni mai târziu, pe 28 septembrie 1883 a revenit la compunerea *Te Deum*-ului la care a lucrat până pe 7 martie 1884. Lucrarea a fost editată abia în 1885, în același an fiind și pentru prima dată interpretată în versiunea pentru două pianе realizată de compozitor. Premiera oficială cu cor, soliști și orchestră, sub bagheta lui Hans Richter a avut loc la Viena pe 10 ianuarie 1886, constituind unul dintre puținele succese din viața lui Bruckner și devenind în scurt timp una dintre cele mai cunoscute creații bruckneriene. În ultimul deceniu al vieții compozitorului, *Te Deum*-ul a fost interpretat de circa treizeci de ori. *Te Deum* este, de asemenea, ultima dintre lucrările lui Bruckner audiată de el într-un concert organizat la inițiativa lui Brahms pe 12 ianuarie 1896.

Pentru un compozitor cunoscut și adesea criticat pentru lungimea exagerată a simfoniilor sale (cea mai scurtă dintre ele având durata de circa 45 de minute), *Te Deum*-ul este remarcabil de compact, desfășurându-se aproximativ 24 de minute.

Textul imnului vechi bisericesc *Te Deum laudamus* este una dintre cele mai triumfătoare afirmații ale credinței în liturghia creștină. Conform legendei, el a fost scris sub inspirația Duhului Sfânt de către sfinții Ambrose și Augustin în anul 387. Alte surse atribuie textul lui Niceta de Remesiana (335-404).

Bruckner și-a conceput *Te Deum*-ul pentru cor mixt, soliști, orchestră (2 flaute, 2 oboi, 2 clarinete în A, 2 fagoți, 4 corni în F, 3 trompete în F, 3 tromboni (alto, tenor și bas), tuba, timpane în C și în G și cvintetul cu coarde) și orgă *ad libitum*.

Cele cinci secțiuni scurte sunt interconectate formând o compoziție unitară în formă de arc.

Te Deum laudamus – *Allegro, Feierlich, mit Kraft*

Te ergo quaesumus – *Moderato*

Aeterna fac – *Allegro, Feierlich, mit Kraft*

Salvum facum populum tuum – *Moderato*

In Te, Domine speravi – *Mäßig bewegt*

Lucrarea începe maiestuos în Do major cu corul la unison, dublat de instrumentele aerofone și susținut de pedala de cvintă la orgă și la

instrumentele cu coarde. Apoi, soliștii și corul evoluează într-un discurs emoționant și evocator tipic brucknerian, plin de modulații, de armonii îndrăznețe și de procedee polifonice măiestrite.

A doua secțiune (fa minor) este senină și imploratoare, cu un solo vibrant la tenor intercalându-se cu pasajele la fel de expresive ale viorii solo.

Cea de-a treia secțiune, scrisă în tonalitatea îndrăgită a lui Bruckner – re minor, conține pagini de furie apocaliptică în care compozitorul folosește toate resursele corului și orchestrei care se îmbină în sonorități impresionante. Compartimentul se termină brusc cu o cadență întreruptă după care este reluat materialul din secțiunea precedentă (a doua). De data aceasta tenorul solo este acompaniament de vocile feminine din cor și urmat de un solo la bas și un cor aerian pe textul *In aeternum* după care sună o reminiscență a discursului muzical de la începutul lucrării.

Secțiunea finală revine la tonalitatea inițială Do major și este deschisă de cvartetul de soliști care intonează o mărturisire emoționantă a credinței pe textul *In Te, Domine speravi*, culminează cu o fugă dublă plină de bucurie, urmată de un coral impresionant, tema căruia este foarte asemănătoare cu tema din Adagio din Simfonia nr.77.

Compoziția și dramaturgia *Te Deum*-ului denotă trăsături proprii atât genului de cantată (secționarea în mai multe părți, prezența corului și soliștilor) cât și celui simfonic (secțiunile sunt reunite, între ele existând înrudire tematică; contrastul de tempo între compartimente; dezvoltarea continuă). Acest fapt probabil l-a determinat pe compozitorul care simțind că nu va reuși să-și finalizeze ultima simfonie (nr.9) a sugerat ca în calitate de final alternativ să se folosească *Te Deum*-ul. Însă această soluție este foarte rar aleasă de dirijori, din cauza dificultăților tehnice.

În opinia cercetătorilor *Te Deum*-ul de Bruckner este una dintre cele mai sincere și mai intense declarații de credință pe care le cunoaște istoria muzicii, un imn de mulțumire Domnului de la cel mai profund religios dintre compozitori. Bruckner singur ținea foarte mult la această lucrare considerând-o "mândria vieții mele" și sperând că atunci când se va înfățișa în fața Domnului o să-i ofere partitura *Te Deum*-ului și El îl va judeca cu milostenie.

⁷ Cercetătorii au găsit și câteva împrumuturi tematice din *Te Deum* în Simfonia nr.9, ambele aceste creații având pe partitură dedicația „lui Dumnezeu“.

Flaut

K Allegro.

p *mf* *f*

Allegro

ff

dim sempre. *et was langsamer fff a tempo*

Oboi

Allegro. 1 H¹⁰ J⁶ K

p *mf*

f *fff a tempo* *vit.*

Allegro

dim sempre *p*

et was langsamer poco a poco cresc. ff fff a tempo

O Allegro. Feierlich mit Kraft

ff

dim. sempre *p poco a poco*

-samer cresc. ff fff

Clarinet

Allegro.

p cresc. cresc. f

Allegro. Feierlich mit Kraft.

ff dim. sempre. P fff

etwas langsamer.

p poco a poco cresc. ff fff

Fuge.

V Im gleichen gemässigten Tempo.

p mf f cresc. ff dim. p poco a poco cresc. f ppart. dim.

1 X Allegro.

pp ppp mf

Fagot

Allegro.

ff *etwas langsamer.*
dim. sempre. *p poco a poco cresc.* *ff*
a tempo. *fff*

Fuge.
U Mässig bewegt. **V** Im gleichen gemässigten Tempo.

mf
cresc. *f* *poco a poco cresc.* *ff*
2 *W 24*

Trompeta

O **Allegro.** *Feterlich mit Kraft*

ff *fff*
marc sempre *a tempo*
1 *P* *6* *7* *etwas langsamer* *fff* *marc.*

Alla breve.

3 *fff* *ritard* *Z a tempo* *fff*

Corn

0 Allegro. *Eierlich mit Kraft.*

ff *fff* *dim. sempre* **P** *etwas langsamer.* *f* *a tempo.* *fff* *mf* *fff*

V Fuge.
Im gleichen gemässigten Tempo.

10 *mf* *f poco a poco cresc.* *ff* *dim.* *mf* *p* *mf* *ff marc.* 4 *p*

X Allegro. *Tempo wie Anfangs.*

16 *ff* *pp sempre legato.* *pp poco a poco cresc* *ff*

Z *Alla breve.* **3**

fff *fff* *ritard.* *fff* *a tempo.* *fff*

Trombon

O Allegro. Feierlich mit Kraft

ff

fff

etwas langsamer fff marc.

a tempo marc. sempre

Tuba

Allegro.

C 10

a tempo ff

ff

ff

O Allegro. Feierlich mit Kraft.

ff

fff

etwas langsamer fff marc.

a tempo marc. sempre

U Mässig bewegt.

24

ff

Vioara 1

Allegro.

A *dim.* **ff** *gestrichen*

cresc. **fff**

dim. **p**

F

Allegro. **G** **fff** *gestrichen*

ff

H **pp** **p** *cresc. poco a poco* **mf**

M **Solo.** **Moderato.** **N** *gestrichen* *cresc. sempre*

pp *gestrichen*

mf *cresc. sempre*

ff *gestrichen*

0 Allegro. *Feierlich mit Kraft.*

ff gestrichen

fff

lung gezogen

dim. sempre

P

p

V Fuge. *Im gleichen gemässigten Tompo.*

p

mf

cresc.

f

ff

dim.

mf

p

W

Alla breve.

5

2

Z^a tempo

ritard. fff gestrichen

Vioara 2

Allegro.

dim. ff gestrichen

ff

dim. p

Allegro.

lung gezogen

dim. sempre

etwas langsamer

poco a poco cresc

pp

ff

a tempo

mf

dim.

Allegro.

cresc. sempre

8

ff

pp

pp poco a poco cresc.

ff gestrichen

Viola

D Allegro.
fff

dim.

E
ff

cresc.

fff

dim. *p*

Fuge.
V Im gleichen gemässigten Tempo.

p *mf* *mf*

cresc.

f *ff*

Wgestrichen. *p* *poco a*

Allegro. **Y**
ff gestrichen.

ff gestrichen.

pp poco a poco cresc.

pp

pp poco a poco cresc.

fff gestrichen.

Alla breve. **Z** *a tempo.*

fff *ritard.* *fff gestrichen.*

Violoncel

Allegro.

D₁
fff
dim.

Allegro. Feierlich mit Kraft.

ff gestrichen.
fff
dim. sempre. **P** **p**
etwas langsamer.
poco a poco cresc. **f** **ff** **fff**
a tempo. **p** **p** **ff**

X Allegro

pp *p* *mf* *p*

cresc. sempre. *mf* *ff*

pp *pp*

poco a poco cresc. *pp*

fff sempre.

Alta breve. *Z a tempo* *ritard.* *fff gestrichen.*

Contrabass

Allegro.

ff **D₁**

ff

dim. ff **E**

ff

M Moderato. **Te ergo.**

1 *pp* *mf* 2
pp *p* *mf* 1 **N 21**

U Allegro. *Festlich mit Kraft.*

ff gestrichen
ff
dim. sempre **P pizz.**

X Allegro.

2 9 **Y**
mp *p* *mf* *ff*
pp *pp poco a poco cresc.*
fff

Alla breve.

5 2 **Z**
ritard. ff

Referințe bibliografice

1. Huscher, Ph. *Anton Bruckner: Te Deum. Performed as part of the CSO Premiere Retrospective. Chicago Symphony Orchestra. Programmes notes* [online]. [accesat 11 febr. 2019]. Disponibil: https://cso.org/globalassets/pdfshared/program-notes/2015-16/programnotes_muti_conducts_bruckner.pdf
2. Johnson, S. *Anton Bruckner (1824-1896): Te Deum. London's Symphony Orchestra. Programmes notes* [online]. [accesat 20 mai 2017]. Disponibil: <https://lso.co.uk/images/pdf/28-05-Web.pdf>
3. Ștefănescu, I. *Johannes Brahms*. București : Editura muzicală, 1982.
4. Александрова, Л. *Антон Брукнер: «Все к вящей славе Гопода!»* [online]. [accesat 14 ianuarie 2019]. Disponibil: <http://vechespb.ru/content/view/194/33/>
5. Берденникова, Е. *Поэзия И. В. Гете в музыке И. Брамса*. («Рапсодия», «Песнь парок»). Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. 2013. Вип. 101. С. 17-28 [online]. [accesat 14 apr. 2019]. Disponibil: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvnmau_2013_101_6
6. Конов, В. *Девятая симфония А. Брукнера и ее реконструированный Финал* [online]. [accesat 14 febr. 2019]. Disponibil: https://lib.herzen.spb.ru/media/magazines/contents/1/159/konnov_159_142_150.pdf
7. *Музыка Австрии и Германии XX века. Книга вторая*. Под ред. Т. Цытович. М.: Музыка, 1990.
8. Mendelssohn, Felix. *Symphony no.2* [online]. [accesat 4 febr. 2019]. Disponibil: <http://spiritofturtle.com/booklets/CC72543.pdf>
9. Mendelssohn, Felix. *Symphony No. 2 in B-flat major* [online]. [accesat 14 febr. 2019]. Disponibil: <http://www.music.wisc.edu/wp-content/uploads/2014/06/Lobesang-notes.pdf>
10. *Lobgesang*. In *Wikipedia* [online]. [accesat 1 febr. 2019]. Disponibil: <https://en.wikipedia.org/wiki/Lobgesang>